

KOMMITTÉN FÖR MÄNSKLIGA RÄTTIGHETER

Kommittén för Mänskliga Rättigheter grundades 1969 av Scientologi-kyrkan för att undersöka och avslöja psykiatriska brott mot de mänskliga rättigheterna och för att rensa upp inom den psykiatriska vården. Dess medgrundare är dr Thomas Szasz, professor emeritus i psykiatri och internationellt känd författare. I dag finns det mer än 130 lokalavdelningar i 31 länder. Kommittén har en rådgivande styrelse, vars ledamöter kallas kommissionärer, med bl.a. läkare, jurister, pedagoger, artister, affärsmän samt medborgar- och människorättsrepresentanter.

KMR har åstadkommit hundratals reformer genom vittnesmål i samband med utfrågningar inför lagstiftande församlingar, genom offentliga förhör om psykiatriska övergrepp, och genom att samarbeta med media, lagstiftare och statliga befattningshavare över hela världen.

FÖR YTTERLIGARE INFORMATION:

CCHR International

6616 Sunset Blvd.

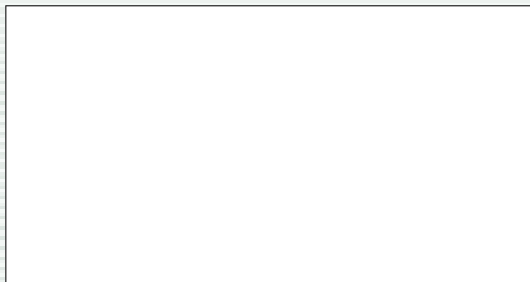
Los Angeles, CA, USA 90028

Telefon: (323) 467-4242

(800) 869-2247 • Fax: (323) 467-3720

www.cchr.org

e-mail: humanrightscchr.org

DÖDLIGA TVÅNGSMETODER PSYKIATRINS "TERAPEUTISKA" ÖVERGREPP

Ett informationshäfte till allmänheten från
Kommittén för Mänskliga Rättigheter

INTRODUKTION PSYKIATRISKT TVÅNG - EN DÖDSORSAK

För att konstatera det självklara så antas inte psykiatrisk "vård" ta livet av patienter och ingen förväntar sig att patienter dör på mentalsjukhus. Ändå är det vad som inträffar i tysthet, under psykiatriernas vakande öga varje dag på institutioner runt om i världen.

Nioårige Randy Steel hade inte lust att ta ett bad på en psykiatrisk inrättning som han hade hamnat på. I tumultet som uppstod kräktes Randy och han slutade sedan andas, samtidigt som personal med våld höll fast honom. Efter att han återupplivats överfördes han snabbt till ett annat sjukhus där han dog följande dag. Sjukhusjournalen visade senare att Randy hade blivit utsatt för tvång 25 gånger under de senaste 28 dagarna före sin död. Trots

bevis på blödningar i näsa, mun, ögon och anus samt blåmärken i ansiktet och på magen, lämnades aldrig några brottsanklagelser in. Vid ett statligt domstolsförhör 2003 visade Randys mor, Holly, upp sin sons obduktionsfotografier och vädjade: "Jag hoppas att inget annat barn ska behöva dö på det här sättet." ¹

År 1998 tvingade psykiatripersonal den trettonåriga kanadensiskan Stephanie Jobin (som redan hade fem olika psykiatriska droger i sig) att ligga med ansiktet mot golvet. De placerade en kudde över henne och satt på kudden för att hålla ner henne samt höll fast fötterna. Efter att ha kämpat i tjuo minuter slutade Stephanie andas. Hennes död fastslogs bero på en olycka.²

"Tvångsmetoder" är kanske det mest talande beviset för de barbariska utövningar som psykiatriker valt att benämna terapi eller behandling. Sådan brutalitet mildras inte ens när det gäller unga individer, vilket man av barmhärtighet skulle anse vara det riktiga. Sedan 1969 har Kommittén

undersökt och avslöjat dödsfall som direkt varit följden av psykiatrisk "vård". I samarbete med lagstiftare och media hjälpte KMR 1999 till med att avslöja den hemska sanningen om att närmare 150 dödsfall inträffar varje år enbart i USA utan att någon ställs till svars. Åtminstone tretton av dödsfallen under en tvåårsperiod var barn, några var bara sex år gamla.

Åtgärder som vidtagits för att hejda dödssiffran har haft liten effekt. Trots införandet av restriktiva federala lagar i USA under 1999, dog ytterligare nio barn av kvävning eller hjärtstillestånd på grund av tvångsmetoder 2002. I Japan infördes år 2000 lagar för att förhindra användandet av fysiskt tvång på äldre efter upptäckten att psykiatriska privat-sjukhus tvångsintog och kvarhöll äldre patienter i

"Tvångsmetoder är kanske det mest talande beviset för de barbariska utövningar som psykiatriker valt att benämna terapi eller behandling. Sådan brutalitet mildras inte ens när det gäller unga individer, vilket man av barmhärtighet skulle anse vara det riktiga."

– Jan Eastgate

strid med lagen.³ Ändå fortsatte våldshandlingarna. År 2003 anklagades dr Masami Houki, direktör för Houki psykiatriska klinik i Japan, för dråp efter att ha stoppat tyg i munnen på en 31-årig kvinnlig patient, tejpät igen hennes mun, givit henne en lugnande injektion, bundit hennes händer och fötter och tvingat henne att ligga i baksätet i en bil medan han förde henne till kliniken. Hon var död när de kom fram.⁴ Houki är faktiskt en av de få psykiatriker – av all psykiatripersonal överhuvudtaget – som har anklagats för dödsfall som varit resultatet av tvångsmetoder, förskönat benämnd "human tvångsterapi". Samtidigt dör tusentals människor i alla åldrar på psykiatriska inrättningar över hela världen på grund av sådana känslolösa, fysiska övergrepp.

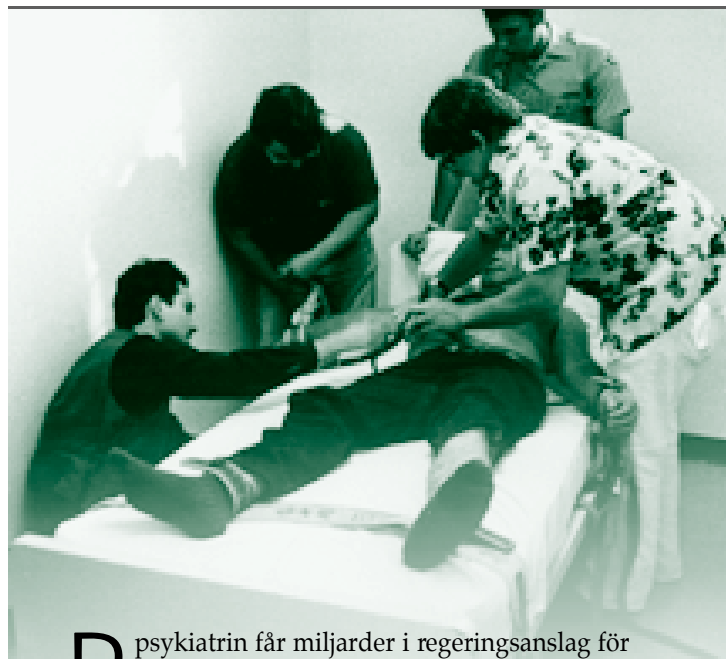
Anledningen till det här är mycket enkel. "Våld" är enligt definition ett försök eller ett uppenbart försök att tillfoga någon annan skada genom användande av olaga våld, jämte förmågan att skada den personen. "Misshandel" definieras som slag eller annat olagligt fysiskt våld eller tvång som tillfogas en individ utan hans samtycke.

Det är nödvändigt att rättsliga instanser och lagstiftare vidtar åtgärder för att få ett slut på de här grymheterna. Psykiatriska tvångsmetoder och alla andra psykiatriska metoder för den delen, kan betecknas som våld och misshandel i alla avseenden utom ett – de är lagliga. Psykiatrin har ställt sig ovanför lagen, så att den kan angripa och misshandla sina olyckligt lottade offer utan att ta ansvar för sina handlingar, allt under beteckningen "behandling".

Med vänliga hälsningar,

Jan Eastgate
Ordförande, Internationella Kommittén
för Mänskliga Rättigheter

KAPITEL ETT BRUTALITET I VINSTSYFTE

Psykiatrin får miljarder i regeringsanslag för att tillhandahålla "bästa möjliga vård". Trots det är man i denna "vård" helt beroende av våld och utsätter ofta patienterna för dödliga faror.

I en offentlig rapport 2002 från senaten i Kalifornien, konstaterade expertvittnen:

"Försök att påtvinga 'behandling' med våld får alltid en motsatt effekt – det skapar förödmjukelse, förbittring och motstånd mot ytterligare behandling som kanske skulle hjälpa och lindra."⁵ Myndigheten för mental hälsa och missbruksvård i Pennsylvania, rapporterade att isolering och fastspänning "inte minskar psykiska symptom och ändrar inte beteende, utan resulterar ofta i patient- och personskador, emotionella trauman samt dödsfall".⁶

Patienterna kommer helt säkert, om de inte avlider, aldrig att glömma tvångsåtgärderna som de utsatts för. I ett uttalande under en rättegång i Kalifornien 2002, som gällde tvångsmetoder, sade den

Omkullkastad med ansiktet mot golvet, drogs Roshelles armar i kors under hennes bröstorg och hennes handleder hölls fast bakifrån av ett vårdbiträde. Hon blev drogad mot sin vilja och låg plötsligt orörlig medan blod sippade ur hennes ena mungipa och hon förlorade kontrollen över kroppsfunktionerna. Hennes kraftlösa kropp rullades in i en filt och kastades in i ett isoleringsrum. Ingen såg henne dö.

kan förvärra en potentiell våldssituation eller skapa förutsättningar för fortsatt våld i framtiden." Morrison rapporterade också att patienter kan bli så utmattade av att kämpa emot det tvång de utsätts för att de riskerar hjärt- och andningsstillestånd.⁷

Mot sådana överväldigande bevis på livshotande risker och förnedringar knutna till tvångsmetoder, kommer psykiatriker bara med uppenbara lögnar eller så förfalskar de siffrorna över antalet dödsfall. Donald Milliken, chef för psykiatri i Capital Health Region i Kanada, fastslog: "Tvångsmetoder är inte ofarliga. Vissa av de personer som utsätts för dem kan komma att dö. Vi vet inte hur stor den andelen är eller hur många fler som nästan kommer att dö och som kan behöva återupplivas. Som kliniker är det nödvändigt att vi accepterar att tvångsmetoder potentiellt kan leda till döden och att vi måste använda dem med förstånd".⁸ När man använder tvångsmetoder är det inte patientens väl och ve man har i åtanke. En rättsprocess i Danmark avslöjade att sjukhus inkasserade extra anslag när de behandlade våldssamma patienter. Harvard-psykiatrikern Kenneth Clark rapporterade att patienter i USA ofta *provo-* *ceras* för att man skall kunna rättfärdiga att man spänner fast dem, vilket resulterar i högre försäkringsutbetalningar – åtminstone 1 000 dollar per dag. Ju våldsammare en patient blir – eller görs – desto mer pengar tjänar psykiatrikern. Det här är inget mystiskt. Hur otroligt det än verkar, och som

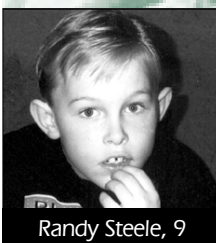
psykiatriska sjukskötaren Ron Morrison: "... en individ som blir fastspänd känner sig sårbar otillräcklig, förödmjukad och oskyddad. Detta kan resultera i mental försämring och stark aversion eller stort förakt mot dem som är ansvariga för tvångsåtgärden och

DÖDLIGT TVÅNG

Tvångsmetoder kan innebära att mycket kraft riktas mot en individs kropp och för en ung människa kan det vara svårt eller omöjligt att andas under den tyngd som de utsätts för, vilket förklarar de många dödsfall som årligen är följderna av tvångsåtgärder – som i fallen med Roshelle Clayborne, 16 år, Tristan Sovern, 12 år, och Randy Steel, 9 år. Utrustning och redskap som används i stor omfattning inom den psykiatriska vården kan orsaka att en patient, oavsett ålder, kan kvävas även om mun och näsa inte

täpps till. Tvångsåtgärder är farligare om de kombineras med droger och om andningen försvåras på något sätt.

Dödsfall som är följden av tvångsåtgärder leder sällan till brottanmälan eftersom tvångsmetoder är accepterade förfaringsätt inom psykiatrin.

Randy Steele, 9

Kenneth Clark medger, avser *psykiatriker* att bryta ner sina patienters beteende i syfte att öka profiten.

Pengar är orsaken till att tusentals patienter årligen utsätts för "fyrpunkts-fastspänning" efter att ha fått droger som man *vet är* våldsfremkallande – de droger som är psykiatriens favoritbehandlingsmetod.

ÖVERGREPP PÅ BARN

Följande fall illustrerar det farliga med en "yrkeskår" som inte har någon förståelse för, eller lösningar på psykiska problem. Det faktum att sådana här hjärtskärande tragedier återkommer regelbundet inom barnpsykiatri – trots regeringars goda intentioner att förhindra det – återspeglar vissa psykiatrikers grymhet. Det är inte bara så att de överser med den kriminella brutaliteten, de har dessutom mage att kalla det här "behandling" eller "human tvångsterapi".

■ **2002:** 17-årige Charles Chase Moody från Texas kvävdes till döds under tvångsbehandling på ett hem för beteendebehandling.

■ **2001:** Tanner Wilson, 11 år, dog av en hjärtattack när hon blev fastspänd på en psykvårdsinrättning i Iowa.

■ **2000:** 12-årige Michael Wiltsei dog av kvävning på en ungdomsklinik i Florida när han blev fastspänd.

■ **1998:** Inom två veckor efter det att 15-åriga Edith Campos tagits in på Desert Hills psykiatriska sjukhus i Tucson, Arizona, blev hon hemskickad till sina föräldrar i en kista. Hon hade dött av kvävning. Hon dog av syrebrist. Hennes bröstorg pressades samman när hon trycktes mot golvet av sjukhuspersonal under åtminstone tio minuter, efter att enligt vad som rapporterats, ha höjt knytnäven under konfrontation med personal.

■ **1996:** Jimmy Kanda, 6 år, dog efter att ha blivit fastspänd i en rullstol och lämnats utan tillsyn på ett psykiatriskt hem i Kalifornien. Han ströps till döds när han försökte ta sig loss.

KAPITEL TVÅ KEMISKA TVÅNGSTRÖJOR

Samuel Rangle, 29 år, blev intagen på Patton State psykiatriska sjukhus i San Bernardino i Kalifornien i juni 1999. Han vägrade att ta den kraftigt personlighetsförändrande drogen Haldol, som ofta används som kemisk tvångströja, eftersom han visste sedan tidigare att han reagerade starkt på den. Han flydde till ett rum där flera skötare stängde in honom i ett hörn. Nio personer ur personalstyrkan hoppade på honom efter att en filt slängts över hans huvud. Ytterligare elva andra stod och såg på när man satte på honom handbojor och satte sig på honom. Inom två timmar var Samuel död.

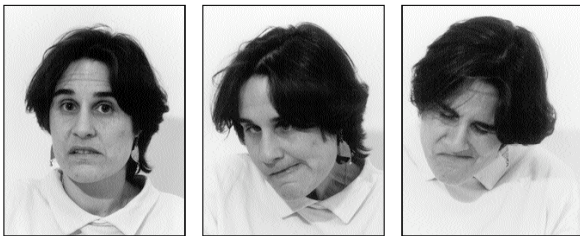
Samuel mor konstaterade senare: "Min son behandlades som en hund. De satte sig på honom och pressade honom mot golvet tills han tog sitt sista andetag. Samuel skrek 'jag kan inte andas' om och om igen, men tyvärr ropade han på hjälp inför döva öron...". Samuel hade goda skäl att frukta neuroleptikumet Haldol, den "nervangripande" drogen. Neuroleptika orsakar ofta svårigheter att tänka, dålig koncentrationsförmåga, mardrömmar, känslomässig tröghet, depression, desperation och nedsatt sexuell förmåga.

KAPITEL TRE DIAGNOSTISKT BEDRÄGERI

Robert Whitaker, författare till *Mad in America*, en fängslande bok som täcker historien om dessa och andra personlighetsförändrande droger, beskriver ett annat problem: "Neuroleptika dämpar psykoser tillfälligt men i längden gör de patienterna mer biologiskt beroende av det. En ytterligare paradoxal effekt ... är en biverkning kallad *akatisi*" [a utan *katisi* ... förmåga att sitta stilla]. Det här tillståndet utlöser en extrem inre oro och rastlöshet. "Patienten går oavbrutet av och an, kan inte sitta stilla och vrider sina händer – handlingar som reflekterar inre kval." Den här bieffekten är också kopplad till våldsbenäget beteende.

När forskare slutligen undersökte akatisi "fick patienterna dem verkligen att förstå vad det var". "De upplevde så starka smärtor att de ville 'krypa ur skinnen' och ångest av ohyggliga proportioner." En kvinna slog sitt huvud mot väggen och skrek: "Jag vill bara bli av med den här kroppen!"⁹ Studier visade hur patienter som led av akatisi, som var utlöst av droger, försökte komma bort från sitt elände genom att hoppa från byggnader och knivhugga eller hänga sig. I en undersökning led 79 procent av "mentalpatienterna" som hade försökt ta livet av sig av akatisi.¹⁰ Olika utredare fann att den här bieffekten regelbundet gjorde patienter mer våldsbenägna och gav effekten benämningen "toxiskt beteende".

Även de senaste SSRI-preparaten (selektiva serotoninåterupptagshämmare) kan orsaka akatisi och har satts i samband med en serie skottlossningar på skolor i USA och på andra håll. Psykiatrikernas användning av kemiskt tvång fungerar inte och är potentiellt dödligt. Deras droger förvärrar de psykiska problem som en individ redan har och skapar nya.

De vanligast förekommande antipsykotiska preparaten skadar det extrapyramidala systemet – det omfattande komplexa nätverket som styr motoriken – och ger muskelstelhet, krampor och ofrivilliga rörelser som kan förvräda ansiktet i bisarra grimaser.

I nom medicinen finns strikta kriterier för att man skall få kalla ett tillstånd för *sjukdom*. Utöver en grupp *förutsägbara* symtom måste *orsaken* till symtomen eller någon förståelse för deras fysiologi etableras. Malaria är en *sjukdom* som orsakas av en parasit som överförs av en speciell mygga, från en infekterad individ till en frisk individ. *Symtomen* på malaria inkluderar attacker med frossa och feber.

I frånvaro av känd orsak eller fysiologi, kallas en grupp av symtom som antas vara besläktade för en *störning*. "I psykiatri kallas *alla* diagnoser för

störningar eftersom ingen av dem är någon fastställd sjukdom,” säger dr Joseph Glenmullen vid Harvard Medical School. Faktum är psykiatrin aldrig har avancerat längre än till teorier, gissningar och åsikter.

Dr Rex Cowdry, direktör för National Institute for Mental Health (NIMH), vittnade 1995 inför den amerikanska kongressen: ”Under fem årtionden har den forskning som stötts och letts av NIMH definierat de huvudsakliga symtomen på de allvarliga mentala sjukdomarna.” Emellertid, ”så känner vi inte

till orsakerna. Vi har fortfarande inte metoderna för att ’bota’ de här sjukdomarna.” [betoning tillagd]

Definitionerna på dessa ”huvudsakliga symtom” är det som utgör Diagnostisk och statistisk handbok för mentala störningar (DSM) från *American Psychiatric Association*. ”Störningarna” beslutas genom omröstning av medlemmar i American

Den grymma verkligheten är att tusentals individer dör eller skadas fysiskt och mentalt årligen på grund av psykiatrins ovetenskapliga och falska diagnoser.

Psychiatric Association. Psykiatrins och psykologins ”störningar” grundas inte på vetenskap. Som dr Thomas Dorman, specialist i invärtesmedicin och ledamot av Royal College of Physicians i Storbritannien och Kanada skrev: ”Hela företaget går i korthet ut på att skapa psykiatriska kategorier av ’sjukdomar’, formalisera dessa genom allmänna överenskommelser och därefter ge dem diagnostiska beteckningar, vilket i sin tur leder till att de brukas för försäkringskrav.

Detta är ingenting annat än ett vittomfattande lurendrejeri som förser psykiatrin med en pseudovetenskaplig aura. Bedragarna livnär sig naturligtvis på allmänna medel.”¹¹

Men den ”bittra medicinen” är mycket mer än misslyckandena med *DSM*, och psykiatriker är mycket mer än blott bedragare som lever på andras bekostnad. Den grymma verkligheten är att i deras händer har dessa ”diagnostiska” handböcker använts för att bestämma individens öden, vilket ofta har lett till brutala övergrepp och dödsfall.

KAPITEL FYRA ATT ÅTERUPPRÄTTA ELEMENTÄR HUMANITET

Charles B. Inlander, ordförande i The People’s Medical Society, och hans kollegor skrev i *Medicine on Trial*, ”Människor med verkliga eller påhittade psykiatriska diagnoser feldiagnostiseras och skadas i förvånansvärt hög utsträckning... Många av dem har inga psykiska problem men uppvisar symtom som liknar mentala tillstånd och därför får de fel diagnos, ges droger, skrivs in på institutioner och skickas in i ett mörker från vilket de kanske aldrig återvänder.”

Forskare har berättat: ”De vanligaste psykiska symtomen som uppkommit på grund av medicinska åkommor är apati, ångest, synhallucinationer, ändrat stämningsläge, person-

lighetsförändringar, demens, depression, vanföreställningar, sömnproblem, dålig koncentrationsförmåga, ändrat tal, *tachykardi* [hjärtklappning], ökad urinutsöndring nattetid, darrningar och förvirring.”

”Det finns inget enskilt psykiatriskt symptom som inte kan orsakas eller förvärras av olika kroppsliga sjukdomar”, sade forskaren Erwin Koranyi i en kanadensisk studie.

Psykiatriker väljer flagrant och ständigt att ignorera dessa bevis. Inte desto mindre är det ett medicinskt faktum att odiagnostiserade och obehandlade kroppsliga sjukdomar, ger just samma mentala och kroppsliga symptom som psykiatrin väljer att definiera som symptom på ett obehandlat psykiskt tillstånd.

Det finns humana alternativ till den psykiatriska industrins monopol. Människor som befinner sig i en desperat situation måste få ordentlig och effektiv medicinsk vård. Riktig medicinsk vård, rikligt med näring, sund och trygg omgivning samt aktiviteter som främjar självkänslan, kommer att göra långt mycket mer för en uppriven person än återkommande neddrogning, elchocker, våldsamma tvångsmetoder och andra psykiatriska övergrepp.

Den avgörande skillnaden är att ett korrekt diagnostiserat och behandlat kroppsligt tillstånd botar sjukdomen och de mentala och fysiska symptomen försvinner därmed. I motsats till det så fastställer psykiatriska diagnoser och behandlingen av förmodade mentala sjukdomar aldrig orsaken, och därför botas aldrig ”sjukdomen” och symtomen förvärras, i de fall där behandlingen inte leder till döden.

Psykiatriska inrättningar bör förses med komplett utrustning för diagnostik för att finna underliggande odiagnostiserade kroppsliga tillstånd som påverkar den psykiska hälsan. Sådan diagnostisering skulle kunna förhindra uppskattningsvis 40 procent av inskrivningarna på psykiatriska kliniker.

REKOMMENDATIONER

- 1 Användning av fysiskt och mekaniskt tvång bör förbjudas. Tills detta sker, bör all psykiatrisk personal – och psykiatriker som ger tillstånd till åtgärden – åtalas i den händelse att tvånget resulterar i kroppsskada eller död.
- 2 Den som blivit utsatt för övergrepp, våld eller blivit inspärrad på falska grunder av psykiatriker eller annan utövare inom den psykiatriska vården, bör göra en polisanmälan och skicka en kopia av anmälan till KMR.
- 3 Om du, en släkting eller vän har blivit intagen på en psykiatrisk inrättning på falska grunder, och där utsatts för övergrepp, våld eller har skadats av någon av de anställda – sök då advokat hjälp för att inleda civilprocess mot de psykiatriker som bryter mot lagen och mot hans eller hennes sjukhus, förbund eller lärosäte för ersättning för sveda och verk. Informera KMR om din situation.

Varning: Innan du slutar att ta psykiatriska droger behöver du söka hjälp och råd av en kompetent icke-psykiatrisk läkare.

Den här publikationen har möjliggjorts med hjälp av anslag från International Association of Scientologists.

1. Jonathan Osborne and Mike Ward, "When discipline turns fatal," *Austin American Statesman*, 18 May 2003; "Across the Nation," *TCB Chronicles*, Chronicle One, Apr./May 2000; Dave Reynolds, "Texas Panel Passes Restraint Bill," *Inclusion Daily Express*, 7 Apr. 2003.
2. Victor Malarek, "The Killing of Stephanie," *The Globe and Mail* (Canada), 23 Feb. 2003.
3. Regulation No. 39, "The Standards Regarding Staff, Equipments and Management of the Welfare of the Elderly in Selected Nursing Institutions," (translation), *Health & Welfare Ministry*, 31 Mar. 1999.
4. "I did not plug (her) mouth," *Yomiuri Newspaper* (Japan), 1 Oct. 2003.
5. "Seclusion and Restraints: A Failure Not A Treatment, Protecting Mental Health Patients from Abuses," California Senate Research Office, Mar. 2002, p. 9.
6. *Ibid.*
7. Declaration of Ron Morrison, for Protection and Advocacy, Inc., Brief of Amicus Curiae in Support of Plaintiffs..., US Court of Appeals, No. 99-56953, 9 Mar. 2000.
8. Donald Milliken, MD, "Death by Restraint," *Canadian Medical Association Journal*, 16 June 1998.
9. Robert Whitaker, *Mad in America: Bad Science, Bad Medicine, and the Enduring Mistreatment of the Mentally Ill* (Perseus Publishing, Massachusetts, 2002), p. 187.
10. *Ibid.*
11. "Introducing Thomas Dorman, M.D.," Internet address: <http://www.libertyconferences.com/dorman.htm>.

FOTO: Cover: Rick Messina/Hartford Courant; 2: Saba Press Photos; 12: Corbis; 11: Reuters News Media Inc./Corbis.

© 2004 CCHR. Alla rättigheter förbehållna. CITIZENS COMMISSION ON HUMAN RIGHTS, CCHR and CCHR-symbolen är varumärken som ägs av Citizens Commission on Human Rights. Tryckt i USA. Item #FO 19137/Swedish